

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Miroslava Makajeva a Richarda Galise ve věci

žalobce: **Okrašlovací spolek čelákovický**, IČO 02206820
sídlem Havlíčkova 411/14, 250 88 Čelákovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/5, 100 10 Praha 10

za
účasti: **Ing. M. H.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Bedrnou
sídlem Eliášova 922/21, Bubeněč, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2025, č. j. MZP/2025/210/2243,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2025, č. j. MZP/2025/210/2243, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 3. 2025, č. j. 142907/2025/KUSK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl dle § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“), že záměr osoby zúčastněné na řízení (dále též „oznamovatel“) *Průmyslový park X II* (dále též „sporný záměr“) nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posouzen podle zákona EIA.

Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že sporný záměr, jehož součástí jsou tři velkokapacitní haly, narušuje harmonickou krajinu přírodního parku Kersko – Bory. Poukazuje na to, že dle čl. 1 odst. 1 nařízení Středočeského kraje č. 12/2010, o zřízení přírodního parku Kersko – Bory (dále jen „nařízení č. 12/2010“), se přírodní park *zřizuje z důvodu ochrany krajinného rázu krajiny s významnými soustředěnými přírodními a estetickými hodnotami, s výrazným harmonickým měřítkem, zejména rozlehlými lesními komplexy Kerského lesa a lesa Bory, přecházejícími do otevřených prostor zemědělské polabské krajiny s jedinečnou krajinnou dominantou kostela sv. Apolináře na sádkém kopci*.
3. Žalobce považuje prvostupňové a napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, neboť správní orgány se dostatečně nezabývaly jeho námitkami ohledně narušení harmonického měřítka přírodního parku Kersko – Bory. Žalobce ve vyjádření k záměru argumentoval, že sporný záměr narušuje harmonické měřítko přírodního parku a že Hodnocení vlivu navrhovaného záměru na krajinný ráz dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, zpracované Ing. M. K., které tvoří přílohu č. 6 oznámení záměru (dále též „Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz“), chybně vymezuje potenciálně dotčený krajinný prostor, k čemuž navrhl provést dokazování místním šetřením. Namítl, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz nezohledňuje, že na střechách hal bude umístěno technické vybavení. Oznámení záměru a hodnocení též nerespektují, že sousední pozemky v přírodním parku p. č. X1, X2, X3 a X4 v k. ú. S. jsou vedeny jako orná půda a náletová zeleň z nich může být kdykoli odstraněna. Žalobce namítl, že navržené haly by neměly být vidět z prostoru přírodního parku. Záměr by měl proto zahrnovat zelený pás šířky 25 m, nikoli pouze liniovou zeleň, která ho dostatečně nezakryje. Žalobce poukázal na to, že jiný přírodní park ve středním Polabí není. Přírodní park Kersko – Bory tedy představuje významnou jedinečnou hodnotu. Upozornil také, že je třeba chránit pohled z přírodního parku na kostel Sedmibolestné panny Marie, který má dle žalobce jedinečnou hodnotu. Vyjádřil názor, že v případě přírodního parku nejsou vlivy záměru popsány v závěru hodnocení vlivu na krajinný ráz přípustné, zejména je-li možné haly zeleným pásem zcela odclonit. Nesouhlasil se závěrem Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, podle nějž je vliv sporného záměru na harmonické měřítko krajiny a prostorové vztahy slabý až středně silný. Žalobce je přesvědčen, že vliv sporného záměru i s navrženou zelení je vzhledem k extrémnímu měřítku hal a jejich barevnosti silný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

4. Správní orgán I. stupně se těmito námitkami odmítl zabývat. Pouze poukázal na vyjádření Městského úřadu v Nymburce ze dne 22. 10. 2024, č. j. MUNYM-100/74073/2024/Ste (dále jen „vyjádření orgánu ochrany přírody“), a na Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz. Žalobce v odvolání tuto vadu namítl a zdůraznil, že významný negativní vliv záměru spočívá v tom, že nezakrývá haly při hranici přírodního parku dostatečně širokým souvislým zeleným pásem, čímž ničí harmonická měřítko přírodního parku, což nebude možné v dalším stupni posuzování napravit. Ani žalovaný však námitky žalobce dostatečně podrobně neposoudil a jeho posouzení vlivu záměru na krajinný ráz je nedostatečné. Správní orgány se dle žalobce měly zabývat každou výše uvedenou námitkou. Žalobce ve vyjádření a odvolání podrobně uvedl, jak velkokapacitní haly mění měřítko krajiny a jak je navržená sadová výsadba nedostatečná. Argumentace žalovaného, že záměr je umístován v již antropogenně zasaženém prostoru a že při uplatnění navržených opatření v rámci sadových úprav a ponechání současných nekolizních dřevin záměr neovlivní krajinný ráz, je s ohledem na detailní věcnou argumentaci žalobce nedostatečná. Ani Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz dle žalobce neobsahuje věcné argumenty pro posouzení vlivu záměru na harmonické měřítko krajiny. Zejména neobsahuje vizualizace záměru z polních cest v přírodním parku, kde je harmonické měřítko nejvíce narušeno. Správní orgán I. stupně nebo žalovaný měli požadovat doplnění vizualizací.
5. Žalobce dále namítá, že správní orgán I. stupně tím, že nevyvrátil jeho námitky směřující proti Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, nesplnil svou povinnost posoudit schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem na území přírodních parků podle části II bodu 3 písm. c) přílohy č. 2 zákona EIA.
6. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nepřezkoumatelné rovněž z důvodu, že žalovaný přes odvolací námitku neodůvodnil, proč se správní orgán I. stupně nemusel zabývat návrhem žalobce na provedení důkazu místním šetřením pro vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru. Správní orgán I. stupně měl zjistit, zda je v Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz správně vymezen tzv. potenciálně dotčený krajinný prostor.
7. Dále žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť potvrdilo prvostupňové rozhodnutí, v němž se správní orgán I. stupně nijak nevypořádal s jeho námitkou, že autorizovaná osoba v oznámení rezignovala na popis možných vlivů záměru na ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje a zdroje minerálních vod II. stupně (dále jen „ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje“) a oznámení neuvádí opatření, která budou přijata k jeho ochraně. Dle žalobce měly správní orgány vliv záměru na ochranné pásmo posoudit, neboť záměr počítá se založením objektů na vrtaných velkoplošných železobetonových pilotách se zasakováním dešťových vod, které mohou být ovlivněny ropnými látkami, kdy oznámení připouští možnost vzniku havárií. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nezákonné, neboť se s vlivem záměru na ochranné pásmo dostatečně nevypořádává.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhuje, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. K vypořádání námitek žalobce odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že správní orgán I. stupně se otázkou vlivů záměru na krajinu dostatečně zabýval na stranách 6 a 7, 11 a 12 a 23 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný poukazuje na to, že záměr zasahuje do území přírodního parku Kersko – Bory pouze okrajově, přičemž tento zásah nemá charakter významného ovlivnění krajinného rázu ani funkčních hodnot přírodního parku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Hranice přírodního parku v tomto místě není jednoznačně prostorově rozlišitelná a její průběh se fakticky překrývá s hranicí průmyslového využití území. Správní orgány proto hodnotily zásah jako marginální a nikoli způsobit významně narušit přírodní či krajinné hodnoty, které jsou předmětem ochrany přírodního parku. Lokalizace záměru je v souladu s platným územním plánem města Sadská, který v daném prostoru vymezuje plochy pro výrobu a skladování. Dotčené území je dlouhodobě antropogenně ovlivněno. Zároveň byl záměr navržen tak, aby minimalizoval možné dopady na okolní krajinu. Haly jsou orientovány směrem od přírodního parku a do jeho prostoru zasahují pouze okrajovou částí v případě haly A. Tento dílčí zásah je kompenzován sadovými úpravami a výsadbou zeleně v rámci řešeného území, čímž bude zajištěna vizuální a částečně i ekologická integrace záměru do okolní krajiny. Správní orgány dospěly k závěru, že záměr představuje únosný zásah do krajinného rázu a je možné jej realizovat bez významného negativního ovlivnění přírodního parku Kersko – Bory.

9. Rovněž ve vztahu k námitce žalobce, že záměr zasahuje do ochranného pásma přírodního léčivého zdroje, žalovaný odkazuje na její vypořádání v napadeném rozhodnutí. Z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že správní orgán I. stupně vzal tuto skutečnost v potaz a zahrnul ji do svého celkového hodnocení. Ochranné pásmo II. stupně zahrnuje širší poděbradskou oblast, jejímž účelem je chránit přirozené napětí a stabilitu přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská před možnými tlakovými nebo jinými technickými zásahy, které by mohly tyto zdroje negativně ovlivnit. Stanovení ochranných pásem se opírá o usnesení vlády České socialistické republiky ze dne 2. června 1976 č. 127, o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská a o změně ochranných pásem a ochranných opatření v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Karlovy Vary. Toto usnesení je doplněno přílohou č. 1, která vymezuje rozsah ochranných pásem a stanovuje podmínky, za nichž lze v těchto územích provádět určité činnosti. Z těchto ochranných podmínek vyplývá, že v pásmu II. stupně lze provádět pouze takové zásahy a stavební činnosti, které nejsou způsobilé ohrozit kvalitu nebo vydatnost přírodních léčivých zdrojů, zejména z hlediska hydrogeologického režimu a tlakových poměrů podzemních vod. Oznamovatel záměru je proto povinen tyto podmínky respektovat a záměr přizpůsobit tak, aby nedošlo k ohrožení funkce ochranného pásma. Jedná se tedy o plnění požadavků vyplývajících z platné legislativy.
10. Oznamovatel se k žalobě nevyjádřil.

Podstatný obsah správního spisu

11. Oznamovatel předložil správnímu orgánu I. stupně dne 30. 10. 2024 oznámení sporného záměru, který zahrnuje demolici stávajících staveb a zpevněných ploch v areálu a výstavbu tří hal o velikostech 15 386 m², 11 839 m² a 9 777 m² určených pro skladování a lehkou průmyslovou výrobu o výšce 13 m. Objekty budou založeny na vrtaných velkoplošných železobetonových pilotách. Fasádní plášť bude z horizontálních stěnových panelů ve světlých odstínech. Celková plocha areálu činí 88 533 m², z toho zastavěná plocha 37 185 m², zpevněné plochy 25 930 m² a plocha zeleně 25 418 m². Dle oznámení budou na střechách umístěny vzduchotechnické a kondenzační jednotky a odtahové ventilátory (cca 13,5 m nad terénem). Oznámení uvádí, že architektonické řešení bude doplněno použitím vhodné zeleně pro pohledové odclonění objektů. Pro minimalizaci vizuálního vjemu byly navrženy sadové úpravy. Přílohou oznámení byla mimo jiné dokumentace pro sadové úpravy (příloha

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

č. 2), Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz (příloha č. 6) a hodnocení vlivu zamýšleného zásahu podle ustanovení § 67 zákona o ochraně přírody zpracované Ing. H. V. (příloha č. 11). Přílohou Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz bylo vyjádření orgánu ochrany přírody, podle nějž orgán ochrany přírody nebude záměr posuzovat podle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

12. Žalobce ve vyjádření k oznámení ve vztahu k vlivu záměru na krajinný ráz namítl, že záměr zasahuje do prostoru přírodního parku Kersko – Bory. Poukázal na to, že haly svými rozměry výrazně přesahují stávající zástavbu. Vyjádřil nesouhlas s vyjádřením orgánu ochrany přírody. Argumentoval, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz mylně vymezuje potenciálně dotčený krajinný prostor. K tomu předložil fotodokumentaci k pohledu z komunikace na pozemku p. č. X5, která je součástí přírodního parku, se zakreslením obvodu hal, která dle žalobce dokládá narušení harmonického měřítka navrženými objekty. Uvedené hodnocení nerespektuje, že na střechách hal bude umístěno technické vybavení. Oznámení záměru a hodnocení též nerespektují, že vypočtené sousední pozemky jsou v katastru nemovitostí vedeny jako orná půda a náletová zeleň na nich vzrostlá může být odstraněna. Namítl, že z hlediska ochrany krajinného rázu přírodního parku je podstatné, aby navržené haly, které svým měřítkem narušují harmonické poměry v krajině, nebyly z prostoru přírodního parku vidět. Za tím účelem je nutné vytvořit zelený pás šířky 25 m, nikoli pouze liniovou zeleň, která navržené haly dostatečně nezakryje. S poukazem na vizualizaci záměru argumentoval, že zastínění hal navrženou zelení je nedostatečné, neboť i po dorostu navržených kultivarů buku budou haly z prostoru přírodního parku dobře viditelné, zejména v období od listopadu do dubna. Přírodní park představuje významnou hodnotu i s ohledem na to, že jiný přírodní park není ve středním Polabí zřízen. Je třeba chránit též pohled z přírodního parku na kostel Sedmibolestné panny Marie, který má dle žalobce jedinečnou hodnotu. Zdůraznil, že vytvoření dostatečně širokého zeleného pásu je v daném případě možné. Dle žalobce není v prostoru přírodního parku přípustné, aby haly průmyslového parku, které jsou oproti současným budovám velkého měřítka, ovlivňovaly vizuální vnímání krajiny a byly patrné z blízkých pohledů do 3 km, jak je uvedeno v závěru Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, zejména je-li možné je zeleným pásem v řádu 20 let zcela odclonit. K vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru navrhl provést místní šetření. Žalobce rovněž namítl, že dle oznámení záměr částečně zasahuje do ochranného pásma přírodního léčivého zdroje, oznámení však neuvádí, jaká opatření budou přijata, aby nebylo narušeno ochranné pásmo, a neřeší, zda je vzhledem k ochrannému pásmu v rámci nakládání s dešťovými vodami dostatečné odloučení ropných látek odlučovací.
13. Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím rozhodl, že sporný záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a nebude posouzen podle zákona EIA. Popsal charakteristiku a umístění záměru. Uvedl, že záměr okrajově zasahuje do přírodního parku Kersko – Bory. Plocha záměru je totožná se současnou plochou průmyslového areálu. Pozemky, které jsou součástí přírodního parku, jsou oplocené a navazují na stávající haly. Záměr neovlivní hodnoty přírodního parku Kersko-Bory, pro které byl vymezen. Poukázal na to, že v Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz je záměr hodnocen jako přijatelný zásah do krajinného rázu chráněného dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny při dodržení uvedených kompenzačních opatření. K vlivu záměru na povrchové a podzemní vody a přírodní zdroje je uvedeno, že realizace záměru nepovede k významné změně infiltračních

poměrů, nebude mít významný vliv na hydrogeologické poměry v zájmovém území. Stávající hydraulické a hydrogeologické poměry ani směr a rychlost proudění podzemní vody nebudou ovlivněny. Záměr nebude mít významný negativní vliv na povrchové či podzemní vody. Ohledně krajinného rázu správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem k umístění záměru v silně urbanizovaném území (brownfield) nebude mít realizace záměru významný negativní vliv na krajinný ráz v dotčené oblasti. Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz je přílohou oznámení s tím, že vyhodnocen byl neutrální vliv. Po dokončení výstavby dojde k vegetačním úpravám a tím k začlenění stavby do okolí. Shodně s hodnocením vlivu zamýšleného zásahu podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny připojeným k oznámení konstatoval, že z hlediska ochrany krajinného rázu a zásahu do přírodního parku je na základě zpracované samostatné studie a po zhodnocení přírodních dominant a celkového charakteru okolí města Sadská možno konstatovat, že navrhovaný záměr je možný bez negativního ovlivnění krajinného rázu a blízkého přírodního parku. Předpokladem je důsledné uplatnění navržených opatření v rámci sadových úprav a ponechání současných nekolizních dřevin.

14. K námitkám žalobce správní orgán I. stupně uvedl, že z hlediska minimalizace vlivu na krajinný ráz a ovlivnění vizuální charakteristiky krajiny bude v dalším stupni projektové přípravy věnována zvláštní pozornost začlenění hal do okolní krajiny a v projektové dokumentaci budou zohledněny výstupy z provedených hodnocení a návrhu sadových úprav uvedených v přílohách oznámení. Dle vyjádření dotčeného orgánu státní správy, které je přílohou oznámení, nebude záměr posuzován dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť se jedná o okrajovou, průmyslově využívanou lokalitu v zastavěné části obce. Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny zpracované autorizovanou osobou dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo zpracováno nad rámec požadavků zákona. Dále uvedl, že ochrana krajinného rázu je zajišťována již na úrovni územně plánovací dokumentace a územně analytických podkladů a záměr je v souladu s územním plánem města Sadská. Jedná se o plochu pro areály a objekty lehké výroby, drobné výroby, skladů a služeb. Správnímu orgánu I. stupně nepřísluší zkoumat či rozporovat vyjádření kompetentního orgánu státní správy či autorizované osoby. Poukázal na to, že proces posuzování vlivů na životní prostředí je předprojektovou fází přípravy záměru, která má za úkol primárně identifikovat možné negativní vlivy na životní prostředí a zdraví obyvatel a navrhnout opatření k jejím předcházení, eliminaci či kompenzaci. Konečné řešení jednotlivých komponent bude upraveno v rámci dalších stupňů projektové přípravy a následných povolovacích procesů. V návaznosti na námitky týkající se nakládání s vodami a ochranného pásma konstatoval, že za předpokladu plnění požadavků vyplývajících z platné legislativy, opatření uvedených v oznámení záměru a dodržování technologických postupů nemůže mít záměr tak, jak je popsán v oznámení, významný vliv na životní prostředí a zdraví obyvatel. To bude řešeno v rámci jednotlivých povolovacích procesů nezbytných pro realizaci záměru.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. V doplnění odvolání namítl, že námitky byly posouzeny čistě formálně. Nesouhlasil s tím, že správní orgán I. stupně není oprávněn věcně zkoumat hodnocení autorizované osoby a že námitky budou vyřešeny v dalších stupních povolování záměru. Zopakoval, že záměr může mít významný negativní vliv na přírodní park Kersko – Bory, který byl zřízen k ochraně krajinného rázu polabské krajiny. Významný negativní vliv spočívá v tom, že do přírodního parku zasahují vysoké

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

velkokapacitní haly významně narušující harmonické měřítko, což je dle žalobce patrné i z vizualizací předložených oznamovatelem. K tomu citoval čl. 1 odst. 1 nařízení č. 12/2010, v němž jsou uvedeny důvody zřízení přírodního parku. Námitky žalobce, v nichž rozporoval Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, nemohl správní orgán I. stupně vypořádat tím, že bylo zpracováno autorizovanou osobou. Dle žalobce mohla hodnocení ovlivnit skutečnost, že jeho náklady hradil oznamovatel. Žalobce zopakoval, že autorizovaná osoba chybně vymezila potenciálně dotčený krajinný prostor, a správní orgán I. stupně pochybil, když neprovedl navržené místní šetření. Významný negativní vliv je dán tím, že záměr nezakrývá navržené haly při hranici přírodního parku dostatečně širokým souvislým zeleným pásem, čímž dochází k narušení harmonického měřítka a tím hodnot přírodního parku, což nebude možné napravit v dalším stupni posuzování. Dále žalobce namítl, že se správní orgán I. stupně nezabýval námitkou týkající se vlivu záměru na ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje.

16. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Konstatoval, že součástí oznámení je i Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz včetně vizualizací a vymezení potenciálně dotčených krajinných prostor. Hodnocení bylo vypracováno autorizovanou osobou dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny. Tvzení žalobce o její nestrannosti žalovaný považoval za neopodstatněné a nedůvodné. K tomu poukázal na povinnosti autorizované osoby. Dále uvedl, že území záměru je v současné době částečně zastavěno zemědělskými stavbami, stavbou pro obchod a s tím souvisejícími zpevněnými plochami. Na jižní straně přiléhá silnice II/X, z východní části dotčené území sousedí s pozemky jiného průmyslového areálu s prodejnou stavebnin. Území má rovinný až mírně zvlněný charakter. Celá plocha dotčeného prostoru je v současné době oplocena. Severní, západní i východní hranici tvoří linie vodního toku s břehovou vegetací potoka S. a jeho přítoku. Záměrem dojde k demolici stávajících staveb a zpevněných ploch a k výstavbě tří objektů různé velikosti pro výrobu a skladování včetně účelových komunikací. Území areálu bude doplněno vodní plochou (retenční nádrž) a zelení, zejména výsadbou stromů podél navržených komunikací a v rámci území celého areálu. Součástí Hodnocení krajinného rázu jsou vizualizace záměru z deseti referenčních bodů. Nově navržené haly se projeví ve vizuální scéně v okruhu do 3 km, nebudou však tvořit dominantu území. Jejich výška bude částečně odcloněna stávající vegetací podél potoka S. a nově navrženými vegetačními úpravami. Z hlediska vlivu na krajinný ráz se nejedná o neakceptovatelný zásah, neboť v hodnocení krajinného rázu je uvedeno, že *z hlediska cennosti znaků v rámci regionu nebo nadregionální úrovně se vyskytují znaky v širším krajinném celku význačné nebo běžné. Nevyskytují se zde znaky jedinečné. V rámci plochy záměru se vyskytují znaky běžné, případně zde znaky nejsou zastoupeny, neboť se jedná o areál se zemědělskými a průmyslovými stavbami různého typu a stáří.* V závěru hodnocení se uvádí, že záměr průmyslového parku v existujícím zemědělsko-průmyslovém areálu částečně ovlivní krajinný ráz, byl však navržen tak, aby splňoval zákonná kritéria ochrany krajinného rázu. Navržené úpravy zahrnují sadové úpravy, které harmonicky integrují velkou průmyslovou halu do okolního prostředí. Záměr je navržen tak, aby jeho vizuální vjem nebyl výrazný, zejména pro pozorovatele na vyvýšeném opukovém hřebenu, a jeho výška nepůsobila jako dominantní viditelná v dálkových pohledech do 10 km okruhu. Na severu záměr částečně zasahuje do hranice přírodního parku Kersko – Bory, ale vzhledem k tomu, že nahrazuje existující průmyslovou oblast a zasahuje jen okrajovou část přírodního parku, lze zásah vzhledem k rozsahu přírodního parku hodnotit jako nevýznamný. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že z hlediska

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

minimalizace vlivu na krajinný ráz a ovlivnění vizuální charakteristiky krajiny bude v dalším stupni projektové přípravy věnována zvláštní pozornost začlenění hal do okolní krajiny a v projektové dokumentaci budou zohledněny výstupy z provedených hodnocení a návrhu sadových úprav uvedených v přílohách oznámení. V dalších fázích bude zásadní soulad s územním plánem, souhlas orgánu ochrany přírody dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny a posouzení v rámci jednotného enviromentálního stanoviska. Dle žalovaného nemá být zásah do krajinného rázu příliš významný a záměr nemá zásadně zasahovat do krajiny, která je harmonická a hodnotná svým typickým rázem a dalšími hodnotnými částmi krajiny. Jelikož se záměr realizuje na okraji přírodního parku, v prostoru již antropogenně zasaženém, namísto dosavadního zemědělského areálu, bylo toto kritérium splněno. Správní orgán I. stupně vyšel z předloženého oznámení a jeho příloh, které se dostatečně zabývají povahou, rozsahem a umístěním záměru s přihlédnutím ke krajinnému rázu. Žalovaný souhlasil se správním orgánem I. stupně, že při uplatnění navržených opatření v rámci sadových úprav a ponechání současných nekolizních dřevin lze konstatovat, že navrhovaný záměr je možný bez negativního ovlivnění krajinného rázu. Jde o únosný zásah do krajinného rázu.

17. K námitce žalobce, že se správní orgán I. stupně nezabýval hospodařením s dešťovými vodami a vlivem na ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje žalovaný citoval vypořádání uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, s nímž se ztotožnil. Zdůraznil, že účelem procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí je zhodnotit jeho dopady na jednotlivé složky životního prostředí v podobě, jak je záměr popsán v oznámení, s ohledem na jeho umístění, charakter, kapacitu a rozsah souvisejících činností. Nakládání s dešťovými vodami je dle žalovaného dostatečně popsáno na str. 46 oznámení. Co se týče zásahu do ochranného pásma přírodního léčivého zdroje, z oznámení a přiložených mapových příloh vyplývá, že záměr tuto plochu zasahuje na východní straně. Jedná se však pouze o velmi okrajovou část, přičemž plocha záměru odpovídá již existujícímu průmyslovému areálu. Území je již nyní využíváno k průmyslové činnosti a obsahuje několik hal, zpevněných ploch a obslužných komunikací mezi objekty. I platný územní plán připouští v této lokalitě provozy lehké průmyslové výroby. Podrobné podmínky a účinná opatření týkající se nakládání se srážkovými vodami budou stanoveny v rámci následujících povolovacích řízení, kde bude zajištěno dodržení požadavků platné legislativy, jak upozornil správní orgán I. stupně. Rozhodnutí, že záměr nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí, nepředjímá rozhodnutí v navazujících řízeních. Žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně, že na základě posouzení předložených podkladů nebyly v rámci zjišťovacího řízení identifikovány takové vlivy, které by v souvislosti s realizací a provozem záměru měly

zásadně negativní dopad na veřejné zdraví či životní prostředí. Není proto nutné záměr posuzovat v procesu EIA. Bezpečnosti a protipožární ochraně se věnuje kapitola B.III.5 Rizika havárií vzhledem k navrženému použití látek a technologií. Zde uvedený popis odpovídá standardnímu rozsahu dokumentace v předprojektové fázi přípravy záměru. Z hlediska posouzení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví představuje oznámení záměru, včetně jeho příloh a uvedených opatření, dostatečný podklad pro vyhodnocení v rozsahu požadovaném dle § 2 zákona EIA.

Posouzení žaloby soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud žalobu posoudil v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Ve věci samé soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaný nevyjádřil ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
19. V procesu posuzování vlivů (EIA) se rozlišují dva typy záměrů: a) záměry vždy podléhající posouzení, které jsou uvedeny v příloze č. 1 zákona EIA jako kategorie I, a b) záměry vyžadující zjišťovací řízení dle § 7 odst. 2 zákona EIA, v němž se posoudí, zda záměr bude podléhat posouzení. Tyto záměry jsou uvedeny v téže příloze jako kategorie II [viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 25. 11. 2019, č. j. 5 As 167/2019-44]. Mezi účastníky je nesporné, že v tomto případě jde o záměr kategorie II, který v souladu s § 4 odst. 1 písm. c) zákona EIA podléhá posouzení vlivů na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.
20. Podle § 7 odst. 2 zákona EIA *u záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až h) je cílem zjišťovacího řízení zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými mít významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptací oblasti, a tedy podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona. Podléhá-li záměr posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, je předmětem zjišťovacího řízení také upřesnění podle odstavce 1.*
21. Cílem zjišťovacího řízení je tedy určit, zda má být daný záměr s ohledem na svůj možný dopad na životní prostředí, evropsky významnou lokalitu nebo ptací oblast, a to při zohlednění navržených opatření, která mají tento dopad zmírnit či vyloučit, dále posouzen v procesu EIA, nebo zda záměr nemůže mít významné negativní vlivy na životní prostředí, takže není třeba v procesu EIA pokračovat. Životní prostředí zahrnuje též krajinu a přírodní zdroje.
22. Zjišťovací řízení se zahajuje na podkladě oznámení, v němž oznamovatel poskytne informace o povaze dotčeného záměru a o jeho možných významných vlivech na životní prostředí. Tyto informace musí obsahovat popis aspektů životního prostředí, které by mohly být záměrem významně zasaženy, jakož i popis všech významných vlivů záměru na životní prostředí, pokud jsou k dispozici informace o těchto vlivech. Náležitosti oznámení stanoví příloha č. 3 zákona EIA. Oznámení se zpracovává se zohledněním současného stavu poznatků a metod posuzování, případných výsledků jiných environmentálních hodnocení

podle zvláštních právních předpisů a s případným zohledněním kritérií pro zjišťovací řízení uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu (§ 6 odst. 2 věty druhá a § 7 odst. 3 věta první zákona EIA).

23. Ve zjišťovacím řízení vychází příslušný úřad primárně z údajů obsažených v oznámení záměru a posuzuje záměr v podobě, v jaké mu byl oznamovatelem předložen, pokud jde o jeho kapacitu, umístění či další parametry. Cílem zjišťovacího řízení je na základě kritérií uvedených v příloze č. 2 zákona EIA zjistit, zda může mít záměr významný vliv na životní prostředí, a to včetně

navržených opatření, která jej mají zmírnit na přijatelnou mez (viz např. rozsudek NSS ze dne 5. 9. 2024, č. j. 7 As 198/2023-54). Při zjišťování možných vlivů záměru na životní prostředí je příslušný orgán povinen přihlížet k povaze a rozsahu záměru a jeho umístění, okolnosti, zda záměr nebo změna záměru svou kapacitou dosahuje limitních hodnot uvedených u záměrů příslušného druhu v příloze č. 1 k zákona EIA kategorie II, obdržným vyjádřením veřejnosti, dotčené veřejnosti, dotčených orgánů a dotčených územních samosprávných celků a případným výsledkům jiných environmentálních hodnocení podle příslušných právních předpisů (§ 7 odst. 3 věta druhá zákona EIA). Pokud jde o umístění záměru, parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy se zvláštním zřetelem mimo jiné na stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání a schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem na území přírodních parků [část II. body 1 a 3 písm. c) přílohy č. 2 zákona EIA].

24. Posouzení EIA musí být provedeno, jakmile existuje pravděpodobnost nebo riziko, že dotčený záměr bude mít významný vliv na životní prostředí. S ohledem na zásadu obezřetnosti se má za to, že takové riziko existuje, pokud nelze na základě objektivních skutečností vyloučit, že tento záměr může mít významný vliv na životní prostředí (viz rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. 3. 2025, č. j. C-41/24, bod 41 a v něm citovanou judikaturu). Příslušný správní orgán musí zohlednit všechny informace, které má k dispozici, tedy včetně informací od dotčené veřejnosti, pokud obsahují objektivní skutečnosti, které umožní posoudit existenci rizika, že záměr by měl významný vliv na životní prostředí. V případě, že má na základě informací, jež mu poskytla třetí strana, za to, že nelze vyloučit, že dotčený záměr může mít významný vliv na životní prostředí, musí oznamovateli umožnit, aby poskytl doplňující informace. V případě, že může navzdory informacím předloženým třetí stranou na základě objektivních skutečností vyloučit, že dotčený záměr by mohl mít významný vliv na životní prostředí, může rozhodnout, že provedení EIA není nutné, aniž by byl povinen požádat oznamovatele o poskytnutí doplňujících informací (viz body 42 až 45 výše uvedeného rozsudku). Příslušný orgán je povinen s ohledem na vyjádření předložené třetí stranou požádat oznamovatele o poskytnutí doplňujících informací, pokud se vyjádření týká možných „významných“ vlivů dotčeného záměru na životní prostředí a je skutečně takové povahy, že brání vyslovení závěru, podle kterého je vyloučena jakákoli důvodná vědecká pochybnost o možném významném vlivu tohoto záměru na životní prostředí. Pokud tedy třetí strana poskytne informace, jež mohou objektivně vyvolávat pochybnosti o možných významných vlivech tohoto záměru na životní prostředí, je oznamovatel nebo případně přímo příslušný orgán povinen shromáždit všechny relevantní informace, aby rozptýlil pochybnosti o těchto vlivech, a nelze-li takovou pochybnost vyloučit, musí příslušný orgán rozhodnout, že je nezbytné provést EIA (body 49 až 52 uvedeného rozsudku).
25. Dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle zákona EIA, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. V rozhodnutí uvede základní údaje o záměru v rozsahu bodů B.I.1. až B.I.4. a B.I.6. přílohy č. 3 k zákona EIA a úvahy, kterými se řídil při hodnocení kritérií uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a informací obsažených v bodě D.4 přílohy č. 3 k tomuto zákonu (§ 7 odst. 6 zákona EIA).
26. Správní orgán I. stupně a následně žalovaný tedy byli povinni zohlednit všechny dostupné informace a podklady a přihlídnout k výsledkům předložených hodnocení dle § 12 a § 67

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

zákona o ochraně přírody a krajiny i k vyjádření žalobce. V rozhodnutí pak byli povinni zejména zdůvodnit, na základě jakých zjištěných skutečností a úvah dospěli k závěru, že sporný záměr nepodléhá procesu EIA, tedy lze vyloučit jeho významný vliv na životní prostředí. Rozhodnutí musí splňovat obecné požadavky kladené na odůvodnění správních rozhodnutí dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který

platí i pro rozhodnutí o odvolání (§ 93 odst. 1 správního řádu), zejména pokud jde o přezkoumatelnost.

27. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky za liché, mylné anebo vyvrácené (viz rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku s námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Současně platí, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2020, č. j. 5 As 184/2017-34, a tam citovaná judikatura). Správní orgán může na námitky reagovat i tak, že v odůvodnění postaví proti argumentaci účastníka řízení vlastní ucelenou argumentaci, kterou přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení (minimálně implicitně) vypořádá (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, či rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012-50). Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení a obsahem a smyslem jeho argumentace (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008-13, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, nebo ze dne 25. 11. 2022, č. j. 5 Afs 177/2020-46).
28. Soud souhlasí s žalobcem, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s podstatou jeho odvolací argumentace směřující proti hodnocení vlivu sporného záměru na krajinu nevypořádal.
29. Žalobce v odvolání namítl, že se správní orgán I. stupně s jeho námitkami týkajícími se vlivu sporného záměru na krajinný ráz a přírodní park věcně nevypořádal a neodůvodnil, proč neprovedl žalobcem navržený důkaz místním šetřením. Argumentoval, že správní orgán I. stupně byl povinen se námitkami vznesenými ve vyjádření k oznámení záměru věcně zabývat a nemohl je vypořádat pouze formálně odkazem na vyjádření orgánu ochrany přírody a Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, jejichž obsah a závěry žalobce ve vyjádření rozporoval. Žalobce též brojil proti názoru správního orgánu I. stupně, že není oprávněn vyjádření orgánu ochrany přírody a Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz zpracované autorizovanou osobou věcně přezkoumávat. Zopakoval svou argumentaci, že autorizovaná osoba chybně vymezila potenciálně dotčený krajinný prostor a že sporný záměr může mít významný negativní vliv na přírodní park Kersko – Bory zřízený k ochraně krajinného rázu polabské krajiny s výrazným harmonickým měřítkem, neboť bez dostatečně širokého zeleného pásu velkokapacitní haly zasahující do přírodního parku svými rozměry významně naruší harmonické měřítko, což je dle žalobce patrné i z vizualizací předložených oznamovatelem. Nesouhlasil s tím, že námitky budou vyřešeny v dalších

stupních povolování záměru. Namítl, že zda je vliv záměru přijatelný, či nikoli, má být určeno ve zjišťovacím řízení.

30. Soud souhlasí s žalobcem, že správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí založil posouzení vlivu sporného záměru na krajinu především na závěrech Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz a námitkami žalobce, které proti němu směřovaly, se věcně nezabýval. Také žalovaný následně v napadeném rozhodnutí přes uplatněné odvolací námitky vyšel při vypořádání námitek

žalobce z Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, aniž se věcně vypořádal s námitkami žalobce, jimiž jeho závěry a obsah zpochybňoval. Sama skutečnost, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz zpracovala autorizovaná osoba, však nezbujuje správní orgány odpovědnosti za posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Pokud tedy žalobce jakožto dotčená veřejnost konkrétními námitkami brojil proti závěrům hodnocení zpracovaného podle zvláštních právních předpisů, bylo třeba, aby se žalovaný s těmito námitkami vypořádal a zdůvodnil, zda a případně proč předestřená argumentace nevyvolává důvodnou pochybnost o tom, že sporný záměr nebude mít významný vliv na krajinu. To však žalovaný neučinil.

31. Ačkoli žalobce argumentoval, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz chybně vymezuje potenciálně dotčený krajinný prostor v rozporu s Metodickým postupem posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz s poukazem na to, nakolik budou velkokapacitní haly viditelné z prostoru přírodního parku nacházejícího se mimo vyznačený potenciálně dotčený krajinný prostor, a navrhl k tomu doplnit podklady (provést místní šetření), žalovaný se omezil na konstatování, že součástí oznámení je Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz včetně vymezení potenciálně dotčených krajinných prostor. Tím však nereagoval na námitku žalobce směřující proti nesprávnému vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru.
32. Žalovaný dále poukázal na to, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz obsahuje vizualizace záměru z deseti referenčních bodů. To je ovšem v rozporu s podklady rozhodnutí, neboť Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz obsahuje vizualizace sporného záměru pouze z jediného referenčního bodu (referenční bod 1), z ostatních referenčních bodů jsou v Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz pouze pohledy, bez vizualizací sporného záměru včetně navržených sadových úprav a předpokládaného odstranění části dřevin. Ačkoli se jeden z referenčních bodů (referenční bod 5) nachází na komunikaci v přírodním parku, na kterou poukázal žalobce ve svém vyjádření, vizualizace záměru z této cesty v přírodním parku (a ani z jiných polních cest v přírodním parku v okruhu, v němž bude záměr viditelný dle pole viditelnosti na s. 44 hodnocení) se v Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz nenachází. Současně se žalovaný nevyjádřil ani k žalobcem předložené fotografii cesty na pozemku p. č. X5 s vyznačením hal, kterou žalobce předložil na podporu svého tvrzení o chybně vymezeném potenciálně dotčeném krajinném prostoru, ani k pohledu z referenčního bodu 5, který se na této cestě nachází. Žalovaný se nevyjádřil ani k vizualizacím z referenčního bodu 1 (obrázku č. 4 vyjádření), ačkoli žalobce právě na jejich základě argumentoval, že navržené sadové úpravy nepředstavují dostatečné opatření pro vyloučení významného vlivu záměru.

Žalovaný se přezkoumatelným způsobem nevypořádal ani se základní námitkou žalobce, že sporný záměr nebude navrženými sadovými úpravami dostatečně odcloněn, tedy že navržená liniová zeleň velkokapacitní haly dostatečně nezakryje, haly budou dobře viditelné z prostoru přírodního parku i po dorostu navrženého kultivaru buku, zejména od listopadu do dubna, a že pro vyloučení významného vlivu na harmonické měřítko krajiny přírodního parku by bylo nezbytné navrhnout širší pás zeleně. Žalovaný blíže neozřejmil, proč – přes namítané vizuální dopady na krajinu při pohledech z přírodního parku – považuje za dostatečné pro vyloučení významného vlivu záměru částečné odclonění sadovými úpravami ve spojení s vegetací kolem potoka S. Žalovaný pouze zcela obecně konstatoval, že záměr je navržen tak, aby jeho vizuální dojem nebyl výrazný, navržené sadové úpravy velkokapacitní

halu *harmonicky integrují* do okolního prostředí a být se uplatní ve vizuální scéně do 3 km, nebudou tvořit dominantu území. Tím však dostatečně nereagoval na námitky žalobce, že i po dorostu navržených dřevin, zejména v období od listopadu do dubna, budou vzhledem k nedostatečné šíři zeleného pásu velkokapacitní haly přesahující hranici přírodního parku svým objemem *ničit* harmonické měřítko krajiny a narušovat hodnoty přírodního parku Kersko – Bory zřízeného k ochraně krajinného rázu polabské krajiny, v čemž je dle žalobce třeba spatřovat významný vliv na krajinný ráz. Jak bylo výše uvedeno, žalovaný ani nijak nehodnotil žalobcem předloženou fotografii cesty v přírodním parku na pozemku p. č. X5 se znázorněním hal, která dle žalobce dokládala narušení harmonického měřítka navrženými velkokapacitními halami při pohledu z prostoru přírodního parku směrem k barokní kapli, ani vizualizace s navrženými sadovými úpravami (obrázek 4 vyjádření a str. 42 Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz). Nevypořádal se s argumentací žalobce, že navržené vegetační úpravy znázorněné na vizualizaci jsou nedostatečné, neboť velkokapacitní haly budou (zejména od listopadu do dubna) z prostoru přírodního parku dobře viditelné.

33. Závěr, že z hlediska vlivu na krajinný ráz *nejde o neakceptovatelný zásah*, žalovaný zdůvodnil citací z Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, že „z hlediska cennosti znaků v rámci regionu nebo nadregionální úrovně se vyskytují znaky v širším krajinném celku význačné nebo běžné. Nevyskytují se zde znaky jedinečné. V rámci plochy záměru se vyskytují znaky běžné, případně zde znaky nejsou zastoupeny, neboť se jedná o areál se zemědělskými a průmyslovými stavbami různého typu a stárí.“ Žalovaný přejal závěr o absenci jedinečných znaků uvedený v Hodnocení vlivu na krajinný ráz, přestože žalobce i v tomto ohledu hodnocení zpochybňoval, aniž se s argumenty žalobce vypořádal. Předně je třeba zopakovat, že žalovaný se nevyjádřil k námitce žalobce, že Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz nesprávně vymezuje potenciálně dotčený krajinný prostor, s nímž pracuje i při klasifikaci znaků a hodnot charakteristik krajinného rázu. Žalovaný též nevypořádal námitky žalobce směřující proti Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, pokud jde o hodnocení, zda přítomné znaky a hodnoty mají jedinečný význam. Žalobce v tomto ohledu namítl jedinečnost přírodního parku zřízeného k ochraně polabské krajiny, k čemuž poukazoval na čl. 1 odst. 1 nařízení č. 12/2010 Sb., a argumentoval, že jedinečnou hodnotou je též pohled z přírodního parku na *kostel Sedmibolestné panny Marie*, jímž mínil barokní kapli Panny Marie Bolestné postavenou podle návrhu Kiliána Ignáce Dietzenhofera (zmíněnou na s. 23 Hodnocení záměru na krajinný ráz), která je zachycena na žalobcem předložené fotografii cesty v přírodním parku s vyznačením navržených hal, kterým dokládal narušení harmonického měřítka stavbami tří velkokapacitních hal (obrázek 2 vyjádření). K této argumentaci se však žalovaný nevyjádřil.
34. Lze shrnout, že žalovaný v napadeném rozhodnutí převážně pouze nekriticky přejal závěry Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, aniž vypořádal žalobcovy výhrady vůči němu.
35. Pokud žalovaný poukázal na to, že záměr je umístován ve stávajícím oploceném průmyslovém areálu v ploše určené územním plánem pro objekty lehké průmyslové výroby, kde se již nachází stávající haly a prodejna stavebnin, jde jistě o relevantní okolnosti při hodnocení vlivu záměru na krajinu. Samy o sobě však ještě nutně nevylučují, že sporný záměr může krajinný ráz v přehledné vizuálně otevřené krajině významně ovlivnit. Žalobce v tomto ohledu zdůrazňoval, že navržené haly jsou v porovnání s dosavadními stavbami v areálu včetně nové haly na pozemku p. č. st. X6 výrazně vyšší (13 m plus technické zařízení

na střechách) a mají mnohonásobně větší zastavěnou plochu. Argumentoval, že právě z důvodu *extrémního* měřítka budou mít nové haly i s navrženou (nedostatečnou) zelení též vzhledem k navržené barevnosti *silný* vliv na harmonické měřítko krajiny a prostorové vztahy. Žalobce netvrdil, že by v ploše určené územním plánem pro objekty lehké průmyslové výroby nebylo možné umístit větší haly, trval však na tom, že je třeba jejich významný negativní vliv na krajinný ráz snížit širším pásem zeleně, který je dostatečně odcloní při pohledech z přírodního parku. S touto argumentací se žalovaný nevypořádal.

36. Soud dodává, že z napadeného rozhodnutí není ani zcela zřejmé, zda žalovaný dospěl k závěru, že záměr nebude mít žádný (negativní) vliv na krajinný ráz, nebo zda shledal, že záměr sice krajinný ráz ovlivní, tento vliv však nebude *významný*. Na str. 3 napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že z hlediska vlivu na krajinný ráz se *nejedná o neakceptovatelný zásah* a zásah do přírodního parku lze hodnotit jako *nevýznamný*. Dále konstatoval, že záměr splňuje požadavek, že zásah do

krajinného rázu nemá být *příliš významný* a nemá *zásadně zasahovat* do krajiny, která je harmonická a hodnotná svým typickým rázem a dalšími hodnotnými částmi krajiny. Závěrem žalovaný souhlasil se správním orgánem I. stupně, že při uplatnění navržených opatření je záměr možný *bez negativního ovlivnění krajinného rázu*, a následně dodal, že jde o *únosný* zásah do krajinného rázu. Ačkoli pro závěr, že nebude záměr dále posuzován, postačí vyloučit *významný* vliv na životní prostředí, žalovaný měl charakterizovat předpokládané vlivy na krajinu a jasně vyložit, jak je hodnotil, též se zřetelem na území přírodního parku Kersko – Bory. Současně bylo nezbytné, aby se vypořádal s námitkami žalobce, jimiž žalobce brojil proti závěrům Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, z něhož žalovaný při svém posouzení vycházel. Jelikož tak neučinil, nemůže soud závěry týkající se vlivu sporného záměru na krajinu věcně přezkoumat, neboť by tím nahrazoval činnost správních orgánů.

37. S ohledem na výše uvedené soud přisvědčil žalobci, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k posouzení vlivu sporného záměru na krajinu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).
38. Pokud jde o žalobní námitky týkající se potenciálního vlivu záměru na ochranné pásmo přírodního léčivého zdroje, soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal.
39. Správní orgány vzaly v úvahu, že záměr svou částí na východní straně zasahuje do ochranného pásma přírodního léčivého zdroje. Žalovaný poukázal na to, že jde o velmi okrajovou část ochranného pásma, území je nyní využíváno k průmyslové činnosti, dle platného územního plánu je plocha určena pro provoz lehké průmyslové výroby, přičemž podrobné podmínky a opatření týkající se nakládání se srážkovými vodami budou stanoveny v navazujících řízeních, v nichž bude zajištěno dodržení požadavků právních předpisů. Upozornil, že rozhodnutí o tom, že záměr nebude posuzován dle zákona EIA, nepředjímá výsledek navazujících řízení. Soud toto vypořádání považuje vzhledem k obecnosti poukazu žalobce na existenci ochranného pásma přírodního zdroje za dostatečné. Žalobce ve vyjádření ani v odvolání nenamítl, že by záměr mohl negativně zasáhnout do přírodního léčivého zdroje s ohledem na způsob založení objektů. Pilotáž představuje jednu z běžných metod zakládání staveb. Nelze tedy žalovanému vytknout, že se k této otázce výslovně nevyjádřil. Z napadeného a prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgány (i při popsaném založení objektů) neshledaly, že by záměr mohl negativně ovlivnit přírodní léčivý zdroj, do jehož ochranného pásma II. stupně okrajově zasahuje. Zdůraznily, že při dodržení platného zákona lze vliv na ochranné pásmo přírodního zdroje vyloučit, což bude ověřeno v navazujícím řízení, kdy bude upřesněno konečné řešení záměru.
40. Žalobce v rámci zjišťovacího řízení neposkytl žádné konkrétní objektivní poznatky nasvědčující potenciálně významnému vlivu záměru na přírodní léčivý zdroj. Ani v žalobě neupřesnil, jak by měly být ochranné pásmo či přírodní zdroj záměrem ovlivněny, jaká konkrétní opatření pro vyloučení takového vlivu v oznámení postrádá a proč dle jeho názoru vzhledem k povaze a umístění záměru nepostačí, že bude přípustnost záměru z hlediska ochranného pásma přírodního zdroje posouzena v navazujícím řízení na základě podrobnější projektové dokumentace, která bude řešit konkrétní technologický postup založení záměru i nakládání se srážkovými vodami. Soudu nepřisluší, aby za žalobce argumentaci domýšlel. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 14. 9. 2023, č. j. 4 As 254/2022-44, *účelem zjišťovacího řízení je zaprvé posoudit, zdali má oznámený záměr významný vliv na*

životní prostředí, a zadruhé vyhodnotit, zdali jsou v oznámení navržená ochranná, zmírňující a kompenzační opatření vhodná a dostatečná k minimalizaci jinak zjištěného významného vlivu na životní prostředí. [...] Předmětem zjišťovacího řízení naopak není posouzení přípustnosti záměru z hlediska veřejnoprávních limitů upravených v dílčích právních předpisech, jejichž účelem je ochrana jednotlivých složek životního prostředí či veřejného zdraví. Splnění právně závazných limitů je předmětem zvláštních povolovacích a schvalovacích řízení, ať již jde o řízení dle stavebního zákona, zákona o ochraně přírody, popř. jiných právních předpisů, přičemž v těchto řízeních je třeba předložit aktuální a správně zpracované odborné

podklady. Dle § 23 odst. 3 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), platí, že v ochranném pásmu II. stupně je zakázáno provádět činnosti, které mohou negativně ovlivnit chemické, fyzikální a mikrobiologické vlastnosti zdroje a jeho zdravotní nezávadnost, jakož i zásoby a vydatnost zdroje. Tyto činnosti a termín jejich ukončení v návaznosti na místní geologické podmínky stanoví vyhláška ministerstva, kterou se stanoví ochranné pásmo. Dle § 44 odst. 2 citovaného zákona se ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod stolních stanovená podle dosavadních právních předpisů považují za ochranná pásma stanovená podle tohoto zákona. Soud s přihlédnutím k výše uvedenému při absenci bližší věcné argumentace žalobce neshledal námitku nedostatečného vypořádání vlivu záměru na ochranné pásmo přírodního zdroje důvodnou.

Závěr a náklady řízení

41. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v dalším řízení vypořádá námitky žalobce a přezkoumatelným způsobem znovu posoudí, zda lze vyloučit významný vliv záměru na krajinu.
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení, které tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
43. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí mohly náklady vzniknout (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2025

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.